

Donderdag 1 januari – Nieuwjaarsdag

Overweging

Hoe vaak hebben wij het vandaag al gezegd: “Gelukkig Nieuwjaar”? Wij mochten dat vroeger van ons moeder niet zeggen, het moest “Zalig Nieuwjaar” zijn. “Gelukkig” was in ieder geval in haar oren heidens. Hoe dan ook, In beide uitspraken wens je de ander dat het goed met hem mag gaan: Lichamelijk, een goede gezondheid; geestelijk, psychisch en sociaal, in je contacten met anderen. Dat het goed met je mag gaan op alle terreinen van je leven. Bij een “Zalig Nieuwjaar” komt daar de overtuiging bij dat alle goeds niet van ons komt, dat het een diepere oorsprong heeft en dat wij het slechts mogen en kunnen doorgeven. En het is niet alleen met Nieuwjaar dat we de ander wat goeds toewensen. Mijn Vader zei bij vertrek altijd “Goedgaan” ook al kwam hij niet uit Twente. En de Engelsman zegt Good bye, een verbastering van God bless you, moge de Eeuwige je zegenen. In onze regio zeggen we in de ene vorm of de andere: Goeden dag, moge je dag goed zijn, waardevol; voor je zijn.

In feite betekend elkaar groeten, elkaar zegenen. Zegenen is goede dingen tot elkaar zeggen. Je wil elkaar tot zegen zijn, de beste krachten in de ander naar boven halen, laten merken dat de ander er mag zijn zoals hij is, met goede woorden wonderen verrichten.

In de eerste lezing van vandaag wordt Mozes verteld hoe te zegenen en het klinkt zo mooi, zo poëtisch, een tekst vol beloften. Gezegend worden is behoed worden. De Eeuwige zal je leven beschermen. Hij laat zijn aangezicht over je lichten, Hij beziet je met liefde en al zullen wij de Eeuwige nooit kunnen zien, alleen al de glans van zijn gelaat zal vrede schenken.

Als de Eeuwige eeuwen geleden instructies geeft, hoe zijn zegen op mensen over te brengen, dan vraag je je misschien af: waar blijft die zegen dan eigenlijk?

Het is allemaal goed en well om mooie woorden te spreken, het klinkt prachtig als je hoort dat die zegen bij je blijft, dat je hem kunt doorgeven. Dat zegenen niet voorbehouden is aan priesters, maar dat iedereen kan zegenen en dat ook zou moeten doen, Maar waar blijft die zegen? Blijft die zegen dan een beetje in het luchtledige hangen?

U hebt zojuist gezongen: zijn woord is van het zijnde, oorsprong en doel en zin.

De Eeuwige heeft mensen nodig om zijn zegen te verwezenlijken. Hij wil iets doen aan alles wat misloopt in deze wereld en begint bij ons, bij onze verwachting, bij ons verlangen naar vrede. Er is zoveel waar we eigenlijk de zegen van de Eeuwige op zouden willen richten. Op de honger, en de ontheemding, op de uitbuiting, op alle geweld op alle ellende in de wereld die dagelijks via het TV scherm over ons heen buitelt. Veelal problemen waar wij niet direct iets aan kunnen doen.

We kunne de zegen van de Eeuwige ook richten op wat ons bindt. De mensen hier om ons heen, de gemeenschap, onze parochie gemeenschap.

De verbondenheid met elkaar in het bijzonder als het moeilijk wordt.

En moeilijker gaat het worden.

Wij waren zo verwend met pastores die ons nabij waren, die ons kenden, die ons bij elkaar hielden. En gelukkig zijn er nog een paar in ons midden, maar het zijn er minder en ze worden niet jonger. De taken zijn soms zo, steeds vaker te overweldigend. We zullen het steeds vaker zelf moeten doen. en die overgang is lastig maar wel haalbaar.

Soms komen er voorgangers die ons niet kennen, voor wie wij samen de algemene deler zijn, maar gelukkig kunnen we ook voorgangers uit ons midden zoeken en vinden

Die onze manier van liturgie vieren en onze oecumenische verbondenheid in ere willen houden. Anderen die de maatschappelijke problemen hier direct om ons heen zullen willen benoemen en behartigen, Weer anderen die ons willen attenderen op pastorale zorg die mensen in onze onmiddellijke omgeving nodig hebben misschien weer anderen die ons willen wijzen hoe die pastorale zorg te geven. Met de zegen van de Eeuwige zullen we als gemeenschap elkaar moeten willen dragen. De aandacht die we voor elkaar hadden moet misschien wat anders worden ingevuld, meer gefocused op wat echt en direct nodig is.

De Eeuwige heeft mensen nodig, u en mij, die dat verlangen naar vrede en zegen serieus nemen. De Eeuwige zal de droom van vrede en zegen niet verwezenlijken op deze wereld buiten ons om, buiten u en mij om.

Ik wens u in woorden die een goede vriend mij deze week toezond:

Moge de zegen van de Eeuwige op u rusten,
moge zijn zegen bij u verblijven en moge zijn tegenwoordigheid uw hart verlichten, nu en voor altijd.

Leo Vroman zegt het wat spelser:

De Eeuwige behoeft de mens en geve hem een zoen,

Ik wens u een zalig nieuwjaar.

Astrid Veldhuis